

Пам'яті М.К. Зерова

Василь Стус

Колеса глухо стукотять,
мов хвиля об паром,
стрічай, товаришу Хароне,
з лихом і з добром.
Колеса б'ють, колеса б'ють,
кудись торують путь,
уже й додому не вернуть,
додому — не вернуть.
Колеса глухо стукотять,
колеса стукотять
в христа, в вождя, в усіх божат
і в матір і в перемать.
Москва, гора Ведмежа, Кем
і Попів-острів — шлях
за ґратами, за вартами,
розбухлий на сльозах.
І знову Вятка, Котлас, Усть —
Вим. Далі — до Чиб'ю.
рад-соц-концтаборів союз,
котрий господь забув.
Диявол теж забув. Тепер
тут править інший бог:
марксист, расист і людожер
один — за трьох.
Москва — Чиб'ю, Москва — Чиб'ю,
печорський концентрак
споруджує нову добу
на крові і кістках.